

Ordre de Culte Diumenge de Pentecosta 28-5-2023

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Senyor, sota la guia de l'Esperit (52 CG)

Música: Friedrich Silcher; Lletra: Àngel Cortès

Crida a la lloança: Salm 104, 24-34.35b

Himne: Cantem units tots al Senyor (4 CG)

Música: James Ellor; Lletra: Benjamí Planes

Lectures bíbliques:

Nombres 11, 24-30

Fet 2, 1-21

Himne: Desciende, Espíritu de amor (116 HC)

Música: John Bacchus Dykes; Lletra: Josep Hart, tr. Juan Bautista Cabrera

Proclamació de la Paraula:

Joan 7, 37-39

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Himne: Mon cor joiós, ple d'esperança (71 CG)

Música: César Malan; Lletra: M. E. Vidal

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: David Melenchón i Grup Pizzicato

Lectures: Anna Plantada

Diaques: Esther Rión i Anna Plantada

Sant Sopar: Esther Rión

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1401 0001 2020 2712 0222

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1877 de 28 de maig de 2023

ESGLÉSIA

Les religions tenen una doble faceta, en primer lloc, ens descobreixes i ens acosten a Déu i ens donen una cosmovisió de l'univers, de com va ser creat, del perquè de la vida, del que representa la mort. Des del zoroastrisme fins al cristianisme, les religions han donat una explicació del que passa en el nostre espai/temps i del que hi pot haver més enllà de les nostres dimensions. Però també s'ha preguntat sobre el bé i el mal. Sobre l'eix bé-mal han construït un codi moral, que se sustenta sobre llibres sagrats. Amb la conjunció de les dues facetes aconseguen cohesionar comunitats humanes al voltant de Déu, dels llibres sagrats i el codi moral.

Per altre costat, les nacions es defineixen al voltant d'una cultura, unes tradicions, una llengua i una història. A partir d'aquests elements, les nacions també cohesionen comunitats humanes. Però si la religió cohesionen pobles al voltant de Déu i d'una moralitat, les nacions cohesionen societat a partir de signes d'identitat. Però cal subratllar que dins des factors que defineixen una nació, molt sovint aquestes incorporen la religió com un signe d'identitat més. En el nostre país és molt evident aquesta identificació de nació-religió. En l'època franquista, la signatura del concordat de 1953, va concedir a l'Església catòlica un gran nombre de privilegis (entre d'altres la prohibició de manifestació pública d'altres cultes). A canvi, l'estat espanyol aconseguia un reconeixement internacional per part del Vaticà. És important subratllar que el vaticà no va fer molta publicitat de la signatura del concordat, que donava grans privilegis a l'Església, perquè temia una reacció desfavorable per part de la comunitat internacional al legitimar un règim antidemocràtic. Tot i que en la constitució signada en l'any 1978 es declari que l'estat és laic i, per tant, no hi ha religió oficial, hi ha molts detalls que indiquen que continua persistint el fet que la religió catòlica és la religió oficiosa de l'estat espanyol. No debades, l'Església catòlica a Espanya gaudeix d'uns privilegis que no gaudeixen les altres confessions. Però, cal remarcar que identificar religió amb nació, desvirtua i perverteix el valor de la religió. Nosaltres, els protestants d'aquest país, tenim força experiència amb el fet que la religió s'identifiqui amb la nació.

El concepte de nació té associat el concepte d'exclusió. El fet de pertànyer

a una nació no depèn de la nostra voluntat sinó d'on hem nascut o de la nacionalitat dels nostres pares. La pertinença a una nació no depèn de la nostra voluntat. La cohesió social d'una nació és sempre excoent. Per contra, el fet de pertànyer a una església depèn de la nostra voluntat de formar-ne part. El cristianisme té vocació d'universalitat i d'inclusió i no hauria d'excloure a ningú per raó de raça, gènere, condició social ni origen nacional sempre que la persona tingui el ferm propòsit d'acceptar a Crist de manera voluntària.

Quan Jesús diu a Pere "Tu ets Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meva església", queda clar que el cap de l'església és Crist. L'església és el mitjà que té el cristià per arribar a Crist. Perquè, de la mateixa manera que no és possible la vida humana fora d'una comunitat humana, tampoc és possible la vida cristiana fora de l'església. Per tant, l'església és imprescindible pel cristià. L'església és el mitjà que té el cristià per arribar a Crist i a Déu.

Com deia Thomas Hobbes (1588-1679), hi ha una llei que determina el comportament de l'esser humà, la va definir com la llei de la supervivència. L'arrel dels conflictes i de les guerres entres els humans té origen en aquesta llei. Va ser Hobbes qui va fer famosa la frase "L'home és un llop per l'home". Ateses tots els conflictes i guerres religiosos, em pregunto si podem aplicar aquesta frase a la religió. És una confessió un llop per una altra confessió? En la meva opinió, penso que aquesta llei també la pateixen les diferents religions i confessions. Els conflictes religiosos tenen el seu origen en l'instint de supervivència de les esglésies. De fet, en el continent sud-americà l'Església catòlica està preocupada per l'avenç de les noves esglésies evangelistes en detriment seu. Pel que jo sé, aquest fenomen és degut al fet que els religiosos de l'església romana no entren en els barris desestructurats de les ciutats. I jo em pregunto, què més dona si l'església evangèlica creix? A cas no ens hauríem d'alegrar que la població abraçi la fe cristiana independentment de les diferents denominacions? Però cal saber interpretar el perquè d'aquest creixement geomètric d'aquestes esglésies.

La vertadera església no és ni la catòlica, ni la protestant, ni les esglésies anomenades evangelistes. La vertadera església és l'església de Crist, l'església que posa a Crist en el centre. Però per la mateixa llei de supervivència de Hobbes, desplaçem del centre de l'església a Crist i posem l'església. El gran perill de les esglésies és deixar de ser el mitjà per arribar a Crist per ser un fi en si mateixes. Què vol dir ser un fi en si mateixes? Doncs que l'església que estigui més preocupada pel seu creixement, per la seva influència, el seu poder i el seu futur en la societat que en la seva missió. I malauradament la història ens demostra reiteradament aquest fet.

Assistim a l'auge de les esglésies evangèliques en el continent sud-americà. Aquestes tenen habitualment un discurs vehement al voltant del pecat, del mal i del poder de l'oració. És un missatge que busca la part de la població més destesa pel poder polític, perquè troba en aquest missatge una via de sortida a la realitat que els envolta. No debades, on més creixen aquestes esglésies són en les classes més desfavorides. Els creients es caracteritzen per una fe sòlida, una confiança en el poder de l'oració inqüestionable i una dedicació absoluta a

l'església. Això no és dolent sempre i quan el missatge que reben no els empenyi cap al fanatisme, l'extremisme i la intransigència, perquè si no, assistim al preàmbul de la manipulació.

Hi ha una famosa frase de Antoine de Saint Exupéry que diu "és el temps que has dedicat a la teva rosa que la fa tant important". Podem substituir la paraula rosa per església "És el temps que has dedicat a la teva església que la fa tant important" i aquí descobrim el perill. El manament de Jesús diu "Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat" (Mc 16:15) es pot convertir en "aneu per tot el món i anuncieu l'església a tota humanitat". Quan això passa, l'església esdevé en un fi en sí mateixa.

¿Això vol dir que l'església ha de renunciar al seu creixement? En absolut. Però l'objectiu és transmetre l'evangeli, i no tractar la persona com un actiu per augmentar el poder de l'església. Hem de tenir present que les religions, des de l'antic zoroastrisme, l'orfisme, el taoisme, el budisme, l'hinduisme, el judaisme, l'islam i el cristianisme ens uneix un fil conductor que és la recerca del bé i de Déu i que aquestes han de tractar les persones respectant la seva llibertat i la seva persona.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana hem comprat llet, formatge i margarina. També s'han pogut emportar unes quantes mantes que ens han fet arribar, ja sabeu que tot el que els hi arriba ho aprofiten ja sigui a la botigueta solidaria que tenen, a les dutxes, o entregat en mà. Seguim preguntant per ells i la tasca que fan tant necessària al Raval. Gràcies a tots/es

CAP NEN SENSE VACANCES

Vols col·laborar becant a algun infant de l'Espai Xala de Rubí, Centre Obert Moisès o l'Opportunitat perquè vinguin aquest estiu a Aiguaviva? Per un preu de 270€ teniu l'oportunitat de becar un infant perquè pugui gaudir d'una setmana de vacances. Els interessats podeu aportar al compte ES88 2100 0151 0002 0017 1507 Indicant: Beca Infants Estiu Aiguaviva.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00 <https://www.youtube.com/live/h16dJxjWFIs?feature=share> o a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

ESTUDIS BÍBLICS

Els propers estudis bíblics seran: 1 i 15 de juny. El 22 de juny finalitzarem el curs amb un sopar. Com sempre seran a les 19h, al segon pis de l'església. Estem estudiant el llibre de l'Èxode.